

Tak jsme vám šli minulý týden v sobotu nakupovat do našeho místního obchůdku, abychom měli co jíst. A jak vám tak k němu míříme, začala se k nám přibližovat stále intenzivněji nějaká muzika. Zbystřili jsme, ale místní sídliště vše dostatečně odráželo tam a zpátky, a tak se nedalo poznat, co že to tu řve jako na lesy (na sídliště). Zamířili jsme tedy pro kus toho žvance a pustili to z hlavy.

Jak jsme potom vylezli ven s baťohem plným jídla na příští týden, řekli jsme si, že bychom se mohli podívat do místního kina, kdy že tam budou dávat konečně "Rok d'ábla". A jak jsme tak mířili ke kinu, ta muzika začala opět zesilovat. Přišlo nám to skoro jako z amplionu na pouti. Ale kde by se tu vzala pouť, sem by se nevešel ani malej kolotoč. Přitom to ale znělo tak nějak povědomě, nepouťově. Co to sakra může bejt? Pak jsme došli na známé prostranství před kinem, a na něm jsme uviděli zcela neznámé stánky. Na všech visela loga České spořitelny, v jednom se rozdávala cukrová vata, v druhém párky, v dalším pivo...

No, většinou se takovým akcím obloukem vyhýbáme, ale jak se k nám tak nesla ta muzika, náhle jsem si řekl: no jo, vždyť to je snad Nedvěd nebo co, že by si ho tu pouštěli z kazeťáku? Ale že tak nahlas? A tak jsme zamířili ke stánku s největším transparentem, že prozkoumáme, co že se to tu děje. Pod stánkem stálo pódium tak pro tři kapely a na něm stál s kytarou František Nedvěd junior. Sám samotinkej, v ruce třímal kytaru a společně s neviditelnou kapelou vyhrával místnímu obyvatelstvu do pěkného spořitelního dne. No tak jsme to prozkoumali a jdeme do toho kina, ne?

Tam nás potěšili, film už dorazil, a tak jsme si vzali program a vyrazili domů. Zase přes to známé prostranství před kinem, na kterém právě František junior vyhrával písničku Františka seniora, a neviditelná kapela ho doprovázela. Ještě, že ten nedvědovic klan a lišku, co je nejrychlejší na světě, máme ;-))))